

USKONNON ALKUPERÄ.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

vettä, että heidän varjonsa ulottuisi veteen, peläten, että kröködiili ulottuisi siepata heidät veteen.

Raakalainen ei tiedä mitään äänen väreilyteoriasta. Hän ei edes aavista, että ilma on ainetta. Mutta hän uskoo, että kaiken tapahtuman takana on joku henki. Kaijut ovat näkymättömän mailman henkien ääniä, jotka kutsuvat ystäviään täällä aineen maailmassa. Raakalaiset ovat hyvin vastahakoisia antamaan vialokuvata itseään. He uskovat, että kuva on jotakin joka lähtee pois heistä. Raakalaiselle ovat unet todellisia tapahtumia. He uskovat, että sielu heidän nukkuessaan jättää ruumiin ja harhailee henkimailmassa. Uneksivan alkuihminen henkimailmasta muodostuu kehittyneemmän ihmisen tulevaisuudenelämä tai taivas. On epäiltävää tokko ilman unien ilmoittama ihminen olisi koskaan onnistunut keksimään uskoa kuolemantakaiseen elämään. Raakalaiselle on kuolema "ikuinen uni", jolloin sielu erkanee iäksi ruumiista ja harhailee ijankaikkisesti sielujen parissa näkymättömässä mailmassa.

Helvetti on kaikkien pahojen henkien pesäpaikka. Koska senkin täytyi jossakin olla, niin asetettiin se maan päälle. Taivas uskottiin olevan tähtien tuolla puolella ja otaksuttiin sinne olevan vain muutaman tunnin matka maasta. Muinaisen hebrealaisen käsityksen mukaan on näkyvä siniaiva jumalallisten asuinsijain metallilattia ja tähdet ovat aukkoja, joista enkelit ja profeetat kulkevat edes takaisin maan ja taivaan väliä. Sade ei tullut meristä vaan näistä taivaan ikkunoista jotka avattiin silloin tällöin. Vedenpaisumusten aikaan avattiin nämä ikkunat 40 päiväksi. Ja niistä tulvasi vettä, kunnes maa oli 45 mailia syväällä veden peitossa. Mihin tämä veden paljous on joutunut, sitä ei ole kukaan koskaan vielä selittänyt.

Helvetin-käsitys on nopeasti häviämässä, ainoastaan hyvin typerä tai raaka ihminen voi sen hyväksyä. Taivas-käsityksestä riiputaan kiinni siksi, että se on hauska, mutta pitää huomata, että taivas ja helvetti ovat kaksoiset. Yhdessä ne syntyivät samasta alkuaikojen taikauskon kohdusta, ne lepäivät samanlaisella perustalla. Ihminen on naurettava eläin, hän uskoo olevansa johdonmukainen.

Ihmismieli on vielä lapsuudessaan.

Ihminen on uudempi laji luonnossa. Ja ihmiskunnan elämä tulee kestämään vielä miljoonia vuosia. Sen lyhyt menneisyys ei ole mitään verrattuna loppumattomiin tuleviin aikakausiin.

Uskonto on olemusperäisesti tiede-vastainen. Se tulee häviämään, sillä se edustaa vain vissää astetta henkisessä kehityksessämme. Sitä on muokattu ja muovailtu, kunnes se on jo valmis heitettäväksi roskaläjänsä. Mitä enemmän ihmiset tuntevat kemian, fysiikkaa, kehitystä ja luonnonlakeja, sitä vähemmän he turvautuvat yliluonnollisuuteen. Kukaan todellinen tieteen harrastaja ei voi rukoilla. Rukousoilla tai millä muulla tahansa. Se on syntynyt ihmistunteiden ja mielikuvituksen suussa työpajassa. Jumalat eivät tehneet ihmisiä, vaan ihmiset tekivät jumalat.

Myrkyllisiä makeisia

(Jatk.)

"Glucose", jota käytetään tavattoman paljon, makeisia, hedelmäsiirappia, pöytäsiirappia, hilloja, y. m. siirappimaisia tuotteita valmistettaessa — täydytään melkein aina valkasta rikkihappoisella suolalla, joka on erittäin vaarallista, jos sitä sattuu hiukankin jäämään glucose-aineeseen sekaan. Jos ei makeisten valmistajat tiedä tätä, tulee hän käyttäneeksi tavattomat määrät hengenvaarallista rikkihappoisuutta. Ei yksikään halpa makeinen sisällä puhdasta ruokajuurikas tai vaahterosokeria; niissä löytyvä sokeri on joko tätä vaarallisilla kemiallisilla aineilla puhdistettua glucose-ainetta tai sakkariinia.

Hiilitervä tai aniliiniväreistä saadaan kaikkein kirkkaimmat värit makeisiin. On olemassa monenlaisia kasvis- ja mineraalivärejä, jotka ovat kellovillisia. Sellaisia ovat spinatista saatu vihreä väri, erään kasvin siemenistä ja eräästä toisesta kukasta saatu keltainen väri ovat vaarattomia. Useiden trooppisten maiden puista saadaan kellovillista väriä. Kuitenkaan eivät kaikki kasvisistakaan saadut värit ole vaarattomia, sillä kasvisistakin saadaan mitä vaarallisimpia myrkyjä. Ne värit joita saamme terveellisistä kasviksista, ovat myöskin ehdottomasti terveellisiä ja luotettavia. Mutta kasviksista saadut värit eivät ole yhtä kirkkaita ja voimakkaita kuin aniliinivärit. Niillä ei saada sitä silmään pistävää ja räikeätä väriä, mikä saadaan halvalla aniliiniväriä. Eikä luonnollisesti kukista ja kasviksista saadut värit voi kilpailla sadanetta osaa halpuudessa näiden halpojen aniliinivärien kanssa. Ja siksi käytetään edelleen lasten makeisia, hilloja, siirappia y. m. ravintoaineita värjätessä ja maustaessa aineita jotka sisältävät sellaisia mineraaliaineita, kuten arsenikki ja tina, jotka antavat erittäin kirkaan loiston.

Jos aniliiniväreistä poistetaan niissä oleva mineraali aine, muuttuvat ne vaarattomiksi, mutta menettävät myöskin värinsä kirkkauden. Saada esimerkiksi arsenikki pois aniliiniväristä vaatii mitä suurinta teknillistä taitoa ja huolta, joka tietysti suuresti lisää sellaisen värin hintaa. (Sitä siis ei enää kannata käyttää köyhälistölapsen sentin makeisiin, joten hän saa sen arsenikkineen ja kaikkine myrkyineen.)

Tutkimuksemme kautta koulussamme saimme mielenkiintoisen kokoelman liima ja väriaineita saatavissa olevista makeisista, hilloista y. m. Kokoelmaamme saimme puusepän liimaa, halpaa glucose-ainetta, seitsemän erilaista kivihiiliterväväriä, (jotka kaikki sisälsivät arsenikkia) saippuakiveä, talkkimultaa, lampunokea, "shellac"ia, vahaa ja rautahappoa. Tätä viimeksi mainittua ainetta voi nimittää punaseksi liaksi. Se on tummanpunasta ja muistuttaa hyvin läheisesti suklaatia. Kun sen sekoittaa gelatiiniin ja sokerin kanssa ja kiillottaa shellac'illa — sitä on vaikea näön vuoksi erottaa todellisesta suklaatista. Ja tätä inhottavaa sekoitusta myydään lap-

soilla tai millä muulla tahansa. Se on syntynyt ihmistunteiden ja mielikuvituksen suussa työpajassa. Jumalat eivät tehneet ihmisiä, vaan ihmiset tekivät jumalat.

sille sentin suklaatipalana ("Chocolate bar"). Eräs pullo kokoelmassamme sisältää sakkariinia osotteeksi siitä, miten makeistehtailijat maustavat makeisensa aineella, jota usein myydään ainoastaan lääkärin määräyksestä. Sakkariinissa ei ole mitään ravintoarvoa ja sokeri on sitä vastoin ravintoa. Ja kun makeisesta poistetaan sokeri ja sen sijaan pannaan sakkariinia, niin siinä makeisessa ei ole vähäkään ravintoa.

Olisi aika suuren yleisön huomata, mikä suuri vaara uhkaa lasten terveyttä ja olemassaoloa ja tuota vaaraa pitäisi kohdella kovakouraisesti. Jokaisen ihmisen pitäisi tietää se hirveä tosiasia, että he ja heidän lapsensa nauttivat halpojen makeisten, hedelmäsiirappien, hillojen y. m. keinotekoisien ja väreunnettyjen herkkujen joukossa liimaa, jota puuseppä käyttää huonekaluja liimattaessaan, tai saippuakiveä ja talkkimultaa, jota käytetään automobiilin kumin sisällä; vahalla on oikea paikkansa kun se valaisee pimeitä iltojamme kynttilänä, mutta lapsen vatsassa sillä ei ole paikkaa, enemmän kuin kovalla lakeeriaineellakaan (shellac) jota me tarvitsemme huoneittemme oviin ja lattioihin, y. m. s.

Jokaisen kaupungin korkeakoulun kemiallinen osasto tulisi olla paikka, jossa analysoidaan kaikki ne makeiset, mitä lapsille tarjotaan myytäväksi. Lasten vanhempain, opettajainliiton ja kouluvirkailijain tulisi huolehtia, että lapset heidän kyläkunnassaan saisivat puhtaita ja terveellisiä makeisia.

TYTTÖ, JOLLE EI OLTU KERROTTU.

(Jatkoa kahdeksannelta sivulta)

"Ei, eteläisellä. Olen pyytänyt konduktööriä pitämään häntä silmällä, mutta jos te—"

Isä epäri. Mutta nainen ei vähäkään.

"Minä mielelläni saatan hänet tätinsä huostaan", sanoi hän.

Se riitti. Isä poistui ja juna lähti. Rouva avasi takkinsa ja Ada näki puvun, jommoista ei ennen ollut nähnyt. Sitten rouva veti kintaat käsistään ja sormin, joista loisti sormukset, mitä lapsen silmät suureten ihmettelivät, hän taputti tämän kättä. "Kuinka vanha olet, lapseni?"

"Viidentoista täyttänyt", sanoi Ada.

"Vastako? Näytät kahta vuotta vanhemmalta." Ada punastui — hän ei tiennyt syytä, mutta paljon oli hänessä itsessään selalaista, mitä hän ei tiennyt. Se käänti hänen hymynsä otsan rypyiseksi.

"Toivoisin olevani", sanoi hän. "Toivoisitko olevasi vanhempi? Äläpäs nyt. Ikä tulee aikanaan. Olet hyvin sievä juuri noin. Oikein kaunis. Eivätkö kaikki pojat sano niin?"

Adaan ei tämä tungettu tehenyt oikein hyvää vaikutusta, mutta se tuli niin äkkiä, että ennenkuin hän itseään ymmärsi, oli hän sanonut, ettei hänen oltu annettu tavata montakaan poikaa, ja että hän vihasi niitä, jotka tunsivat.

"Kuinka; minun mielestäni pitäisi tytön tuntea paljon poikia", sanoi rouva. "Minun lähelläni asuu muutamia rakastettavia poikia. Miksi et pidä pojista?"

"Ne ovat ilkeitä — pahojia." "Ovat jotkut. Ne jotka minä tunnen, ovat siistiä poikia ja ne käyvät tuttujen tyttöjen kanssa

teatterissa ja tarjoavat makeisia ja —"

"Minä luulen, että suurkaupungin pojat ovat toisenlaisia", keskeytti Ada.

"Niin ovat minun tuntemani pojat", sanoi rouva ja rupesi kertoilemaan Adalle heistä.

Kun hän sitten huomasi tytön silmään tähtävän hänen sormuksiansa, sanoi hän ihmettelevänsä, että niin kauniit sormet kuin Adan olivat koristeita ja "lainasi" Adalle kultasormuksen, josta säteili kaksi timanttia. Nuorempi matkustaja otti "lainan" vastaan synkistynein katsein, mutta hänen sydämensä pehmeni.

"Minäpänsä sanon, mitä me teemme", sanoi rouva. "Me menemme tätisi kanssa johonkin syömään ja sitten otamme automobiiliin ja ajamme teatteriin."

Ju sitten? Sitten juna tuli Back Bayn asemalle ja kun Bostonin asemat olivat yhtäällä tuntemattomat, Adalle ja konduktööri sattui olemaan juuri toisaalla, kuten rouva toivoikin, sai tämä varsin helposti Adan asemassilalle. Vähän vaikeampi oli selittää, että tati kai oli e-rehtynyt junan suhteen, ja niin hän otti Adan mukaan kotiinsa.

Tämä tapahtui maanantaina. Kolme viikkoa myöhemmin maanantaina hänet lähetettiin New Yorkiin. Tämän lyhyen ajan kuluksessa oli hän saanut vastauksen muutamiin niihin kysymyksiin, joihin kukaan ei ennen ollut välittänyt hänelle vastata. Vastukset olivat väärä, mutta eläviä. Olette kai jo arvioineet, kuinka verraten lyhyt aika tästä oli kulunut siihen, kun me kuullimme hänen tarinansa sairaalassa. Ada — aivan tavallinen, ei mitenkään huono tyttö — oli tullut tavalliseksi prostituutiksi.

Sellaisena hän eli ja sellaisena hän kuoli.

"En tiennyt!" vaikeroi hän...

Näen hänet silmissäni vieläkin — täällä, Juran rauhaosan laakson leivissä etemme näemme hänet edessämme molemmat — me näemme hänet sairaalan vuoteella, silmät hehkuen syväällä päässä, nahka spitalin valkeana ja risäsen punasena, kireänä ja kiiltävänä kasvojen esiimpistävillä luilla. Ja kerran hän hymyi.

"En tiennyt. En ollut paha, mutta kukaan ei sanonut minulle. Onko se oikein? Onko se teidän mielestänne oikein? Oh, jos vain joku olisi sanonut!"

Niin, tämä on ikävä kertomus ja niin tavallinen.

Osoite-ilmoituksia.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseuran kokoukset joka torstai kello 2 j.p., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjoissa, joka torstai, kello 2 j.p. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomalaisilla, kello 2 j.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai kello 8. — Osoite: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kello 2 j.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen kello 2 j.p. V. 4. via kokouksen loputtua.

KEHYKSIÄ tehdään tilausten mukaa kaikista laadusta saa tilata Toverlu Kirjakaupasta.